

Ooperilaulja Triin Ella süda on alati Saaremaal

Laulja, muusikapedagoog, koolitaja ja hääleseadja Triin Ella on ulgusaarlane, kes töötab rahvusooper Estonia kooris ning kelle repertuaari kuuluvad ka solistiroolid ooperites, operettides ja muusikalides.

Erki Berends

► Millisel tänaval sa toonases Kingissepas elasid?

Mina elasin Kraavi tänaval. Sellel tänaval on kraav. See on niisugune süsteem, et kevadine vesi juhitakse kraavide kaudu Roomassaare tänava karjamaale. Ja ma arvan, et see töötab siia maani, et see äravool on merre juhitud. Aga seal ka minu üks armastatumaid spordialasid lapsepõlves oli pargi suusaring. Suusaga sai ilusti ringe tehtud ja kuni pimedani välja. Lossipark ja Roomassaare karjamaa on mu lapsepõlve mõnusaimad paigad.

► Milline on sinu esimene mälestus?

Arvan, et esimesed mälestused on mul Kuressaare kesklinnast, kus me toona elasime. Oktoobri tänaval, nüüdne Komandandi. Elasime seal selles punases puumajas, postkontori juures. Ühes kasvab pärn, isa ronis sinna otsa, saagis oksa ja kõik ümberkaudsed naised korjasid talveks pärnaõisi. Üle tänava teiselt poolt aiast käidi vett ämbritega toomas. Sellised mälestused. Millegipärast on selle maja lõhn mul meeles.

► Kui palju sa praegu jälgid seda, mis saarte peal toimub?

Saare maakonnaga seonduvat jälgin väga tähelepanelikult. Muidugi mul ei ole selleks väga palju aega. Aga kohalikud uudised jooksevad mulle nutiseadmetesse sisse ja tagantjärele loen siis ikka internetist Saarte Häält ja püüan ennast igati kursis hoida. Saaremaaga seonduv puudutab mind väga ja üritan kaasa mõelda, et elu saare peal paremini areneks. Nõu ja jõuga püüan ka kaasa aidata, nii palju kui vähegi suudan. Huvitaval kombel, mida aasta edasi, seda enam viivad teed mind sinna tegudeni.

Kuressaarega mind praegu väga palju ei seo. Meie Roomassaare kodu on läinud teiste omanike kätte ja minu isa sai tagasi oma maad Ida-Saaremaal. Saiklas oleme nüüd oma pesa ja juured kinnitanud. Nii armas kant... Minu ja minu elukaaslase päralt on teine korrus. Oleme rajanud metsad ja pargi. Vahel sõidan sinna kasvõi ööseks või üheks päevaks. Kui praamilt maha sõidan, tunnen füüsiliselt, kuidas igasugused argielu mured valguvad mööda selga Suurde väina ja jäävad sinna. Vastu tuleb puhas värske õhk.

► Aga räägi oma aktiivsest tegevusest.

Viimastel aastatel on minu sees tohutu uudishimu hääle tekkimise, tervisliku kasutamise, kõla, arengu ja selle vastu,

VAATAB, MIS ELU TOOB: Rahvusooperis laulev Triin Ella ei välista, et ühel hetkel toob elu ta päriselt Saaremaale tagasi.

TAMBERT ALLIK

"Mõnel on annet rohkem ja nad libisevad mõnusalt läbi elu. Mul vist annet väga pole, aga jonn osakaal on suurem."

kuidas see toimib. See on nii põnev maailm, et sinna võiks uppuda. Ise olen õppinud klassikalist laulmist ja koorijuhtimist ning mõlemad erialad olen ka lõpetanud. Mul on kahekordne kõrgharidus. Tegelikult on huvi ja uudishimu jätkata, aga ei ole aega. See nõuab pühendumist. Siis peaks kõige muuga aja maha võtma ja tegelema tõesti uurimisega. Ma ei välista, et see ühel hetkel võib ka tulla.

Praegu olen rahvusooperi Estonia ooperikoori laulja ja mul on ka päris mitmeid soolorolle. Lisaks töötan Tallinna muusikakeskkoolis, millest on saanud tõesti väga armas kool. Tegemist on eliitkooliga, muusikalises mõttes, kus ei anta järele põhilise keskhariduse andmises. Noored, kes selle kooli läbi teevad, on tugeva enesedistsipliiniga ning loovad igal pool läbi.

Jätkan ka Klassikaraadios otsesaadetega, sooviklassikas. Aina kaalukamaks saab minu elus ka koolitaja roll. Käin päris mitmete kooride juures hääle seadmas. Üle Eesti. Olen endale püstitanud ülesande – anda lauljatele puhas rөөm ja nauding, mitte tohutu töö tegemise vaev ja valu. Ehk viia

see tööprotsess ja enesearendamine koorilaulus rõõmsamaks, vabamaks ja nauditavamaks. Teine ülesanne on aidata koorijuhtidel mõista, kuidas hääle tekib ja toimib ning kuidas see aitaks neid koorilaulu mõistmisel kaasa.

► Muusikakooli sa ise alguses ei pääsenud, aga jonniga ajasid ennast nii kaugele.

Tõepoolest, ma ei saanud Kuressaare laste muusikakooli sisse ja ema väidab, et mul ei olnud rütmitunnet. Ma ei pidanud hästi ka viisi. Aga nüüd ma tahaksin nimetada küll ühe nime – Ludmilla Toon. Tooni Milli ütles, et ema tooks mind ettevalmistusklassi. Mu esimene klaveriõpetaja ei olnud minuga rahul. Ega see klaverimäng ei tule ju kergelt kellelgi. Ikkagi pean laste muusikakooli väga tänama, et see sai läbi käidud, kuigi olin seal kõige tagumine ja viimane. Ikka seetõttu, et ma ei viitsinud harjutada. Palju huvitavam oli kalal käia.

Keskooli ajal läksin tööle Kuressaare haiglasse opituppa ja seal tekkis tohutu huvi meditsiini vastu. Proovisin arstiteaduskonda, aga ei saanud sisse. Mul reaalineteaga häid suhteid polnud ei siis ega ole ka nüüd,

aga just nende maht on seal suur. Sel ajal laulsime koos Imre Sooääriga Lyra kooris ja tema kutsus mind Tallinna õppima.

Vaat see stuudium oli maailma avardav. See koorijuhtimine oli tore teaduskond ja arendas väga minu maailmapilti. Pärast ei saanud enam pidama ja läksin ka laulmist õppima. Tundub, et saarlastele on omane jonn ja järjekindlus. Mõnel on annet rohkem ja nad libisevad mõnusalt läbi elu. Mul vist annet väga pole, aga jonn osakaal on suurem.

► Kas selline jonn on sind kogu aeg saatnud?

Tundub küll. Kunagi Kuressaare gümnaasiumis panime ka koori kokku. Meil ei olnud muusikaõpetajat. Klassikaaslased käisid muusikakoolis. Mina entusiastlikult ajasin, et teeme ise ja läheme laulupeole. Võtsime huvilised kokku, tegime neidudekoori, õppisime partiid ära ja saime laulud selgeks. Kui oli komisjonile ette laulmine, siis oli Tallinnast karm komisjon kohal, palusime, et Mari Ausmees meid dirigeeriks. Ta nõustus ja saime laulupeole. Täitsa uskumatu tagantjärele mõeldes.

► Aga räägime Saiklast ka. See seonduv ühe toreda ettevõtmisega – Saaremaa Sepad. Seal toimetavad ka Ellad?

Jah! Mu isa ja vend on selle rajanud. See sai alguse ühest ahjuroobist. Nad on mõlemad kuldsete kätega mehed kõiges,

mis nad ette võtavad. Olgu see siis raud, puit või ehitus. Pean ütleva, et mulle sepi meeldib ja veel eriti, kui see valmib hooli ja armastusega. Mõttetust rauakänakast sünnib midagi ilusat, mis on arhailine ning milles on kunst, volavus, ilu ja jõud. See on kõik need aastad mind hoidnud asja sees. Olen proovinud ka ise teha sepanaela. Mul ei tulnud väga hästi välja. Selleks peab kaua harjutama, aga valdkond mulle meeldib. Panustasin omalt poolt sellega, et mingitel perioodidel töötasin Tallinnas sepi poes. Usun, et käsitöö jääb alati ausse.

► Usud, et Saaremaal on võimalik kõrvuti turismitalunduse ja traditsioonilise elatise teenimisega leida ka muid lahendusi ettevõtluses?

Pea tohutul lugu ettevõtlusest ja põllundusest. Nendest, kes panevad ikka seemne mulda ja saavad saagi raske töö hinnaga. Suurem au minu poolt ka ettevõtjatele ja käsitöölisele, kes midagi loovad ja toodavad. Kaasa arvatud rahvariiete tikkijad ja tegijad või seepide valmistajad, kes loovad midagi ise algusest lõpuni. Ma usun, et saarlased on nii nutikad ja võimelised vajadusel kurssi muutma. Seda näitas ka keeruline kevadine aeg. Väga paljud leidsid lahenduse, näi-

teks netimüük, või pöörasid laeva teise kraadi alla ja leidsid muu lahenduse. Mulle tundub, et saarlased on enamjaolt hakkama saajad. Olude sunnil kohanemine on saarlaste hea omadus.

► Mida sina arvad püsiühendusest?

Mina olen püsiühenduse poolt! Sõites Taanis, Norras ning üle kogu maailma, siis neid lihtsaid ja geniaalseid sildu on ehitatud igal pool. See raha ja vahendid on leitud. Püsiühendus ei rüüsta ära Saaremaa loodust, kui seda teha targalt ja mõistlikult. Ei too ka katastroofilist rahvaste rännet saarele, pigem aitab saarlastele endil edasi-tagasi liikuda. Mina olen progressi ja silla poolt!

► Oled mõelnud ka Tallinnast Saaremaale tulla, muutuda pärisaarlaseks tagasi?

Minuga on nii, et pean ennast kogu aeg saarlaseks. Olen mandril või kusagil maailmas hulkumas. Ma ei pea ennast kosmopoliidiks, et tunnen end kodus seal, kus parajasti olen. Minu süda on alati Saaremaal. Seda võin täie kindlusega väita. Aga lähiajal veel pärisaarlaseks ei saa. Elukaaslase tööd ja tegemised on ka mandril. Ent ma ei välista ühtegi võimalust. Olen endiselt avatud meeltega ja vaatame, mis elu toob.

Intervjuu kõlas Kadi raadio saates "Ulgusaarlased".